

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 19 maj 1921 kl. 2 e. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts förnyade utlåtande nr 9 i anledning av dels herr Sundlings motion, nr 227, om skrivelse till Kungl. Maj:t i fråga om bättre kontroll över automobilhastigheten å allmän väg på landet m. m., dels herr Danielssons motion, nr 232, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående vissa ändringar i förordningen om automobiltrafik.

Närvarande: Herrar Eriksson i Stockholm, Hansson i Bäck, Corneliusson, Ros, Granath, Wahren, Leffler, Ericson i Boxholm, Anderson i Saxtorp, Hellberg.

Uti en inom andra kammaren väckt motion, nr 227, har herr Sundling hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning av bättre kontroll över automobilhastigheten å allmän väg på landet, samt att utredning av huru förstörelse av allmän väg genom automobils framförande i otillåten hastighet skulle kunna hindras samt att Kungl. Maj:t snarast måtte vidtaga härför nödiga åtgärder.

Herr Danielsson har uti en likaledes inom andra kammaren väckt motion, nr 232, yrkat, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes skyndsamt låta utreda om ändring i förordningen om automobiltrafik i syfte att ge länsstyrelserna bestämmanderätt över tävlingar med motorfordon och lastbilars användande samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill denna utredning kunde giva anledning.

Utskottet, som fick nämnda båda motioner till sig för förberedande behandling överlämnade och som företog motionerna till behandling i ett sammanhang, hemställde uti ett i ärendet avgivet utlåtande, nr 2, att motionerna icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Vid föredragning av utskottets berörda utlåtande beslöt andra kammaren att återremittera ärendet till utskottet.

Denna återremiss berodde därå, att från vederbörande statsråd bebådats den kungl. proposition, som sedermera avgavs till riksdagen, nämligen Kungl. Maj:ts proposition nr 278, varigenom Kungl. Maj:t inhämtade riksdagens yttrande över förslag till förordning om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 30 juni 1916 om automobiltrafik.

Den ifrågasatta ändringen i nämnda förordning avsåg förtydligade och utvidgade bestämmelser ifråga om rätten att å allmän väg framföra tyngre bilar och om yrkesmässig automobiltrafik.

Propositionen hänvisades till andra lagutskottet, som i samband därmed till behandling upptog en av herr Hederstierna inom andra kammaren väckt motion, nr 292, vari av motionären föreslogs sådant tillägg till de av Kungl. Maj:t i hithörande delar föreslagna bestämmelser, att Konungens befallningshavande vid fastställande av de villkor, varå trafiken finge äga rum, jämväl skulle äga stadga skyldighet att ersätta de skador å allmän väg, som genom trafiken vållades.

Andra lagutskottet föreslog i anslutning till motionärens yrkande av anförda skäl, att åt den av motionären föreslagna bestämmelsen skulle givas sådan formulering, att Konungens befallningshavande jämväl skulle äga ålägga vederbörande att genom erläggande av viss avgift eller annorledes lämna skäligt bidrag till kostnaderna för vägunderhållet.

Andra kammaren biföll utskottets hemställan, varemot första kammaren godkände Kungl. Maj:ts förslag i ämnet.

Sedan andra lagutskottet till behandling förehaft frågan om sammanjämning av den skiljaktighet, som alltså förefanns mellan kamrarnas beslut, har lagutskottet uti memorial nr 28 anmält, att utskottet funnit nämnda skiljaktiga beslut icke kunna sammanjämkas. Något riksdagens beslut med anledning av Kungl. Maj:ts omförmälda proposition har sålunda icke kommit till stånd. Vid sådant förhållande får utskottet, under åberopande av vad utskottet uti sitt ovannämnda utlåtande, nr 2, anför, hemställa,

1:o) att herr Sundlings motion, nr 227, icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda samt

2:o) att herr Danielssons motion, nr 232, icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 19 maj 1921.

På utskottets vägnar:

ERNST ERIKSSON.
